

Em penetraràs

Ella va voler fer-li saber d'entrada que no volia res

Foto: Peter Lee

Una nit de cap d'any a cal seu germà que hi havia molt vi blanc i poca gana, la Miranda es va asseure al primer lloc tou que va trobar i era el sofà on la gent hi deixa bolsos i abrics, que en altres ocasions és el llit de matrimoni, però no en aquella, que el seu germà és molt seu. Així com la calefacció era excessiva, la foscor era perfecta per evitar que la gent considerés que està massa sola. En realitat estava pensant que volia tres fills, tot i que no en tenia cap. Li semblava correcta la idea d'anar dissabte al matí a una cafeteria i que les tres criatures esmorzessin sense que ningú se'n pogués queixar però amb prou picardies perquè tothom les mirés i pensés: quina sort, i que rosses.

El cas és que, i tornant al sofà fosc, el vi tampoc li venia de gust i va deixar la copa mig plena a la

tauleta. I el Markus se li va asseure al costat. Era austríac. Es va presentar: em dic Markus, visc a Berlín, però vaig néixer a Waidhofen an der Ybbs, que és a Àustria. La Miranda va somriure i li va preguntar si de nen era ros. S'endevinava que sí. Molt, era molt ros, i, de fet, li va explicar que tenia una germana i que la seva germana encara n'era, de tan rossa. Sí? S'hi va interessar la Miranda. Bé, es tenyeix, però manté el mateix to de quan érem petits a Waidhofen an der Ybbs. El noi es va posar a riure sol, sense cap broma d'ella: el Markus sabia de feia temps que el pla cromàtic de la seva germana era lamentable.

La Miranda li va preguntar si tenia parella, i el Markus va dir que sí, tres anys, feia que estaven junts, i molt bé. Ella va voler fer-li saber d'entrada que no volia res, però que li agradaria tenir una criatura amb ell, que se li assemblés, si era veritat que de petit era ros. Si li faria res. Ell va dir que en principi tornava a Berlín l'endemà, però que podia deixar-li una mostra d'esperma llavors mateix. Ostres, seria fantàstic, ets molt amable (*so nice*). Però de seguida tots dos van veure clar que era arriscat.

Els espermatozoides són delicats de mantenir amb vida.

Però jo preferiria que no hi hagués acte sexual, va desgreixar ella, no és personal, però és que no et desitjo. No passa res, si t'entenc, però no m'importaria, si fos necessari. Va alçar la mà i va saludar una noia amb un jersei vermell i un somriure preciós. És la meva nòvia, la Lena. En veure el somriure tranquil de la Lena, la Miranda va pensar en el Markus d'una manera més propera. D'acord, em penetraràs. Ell va somriure, agraït de la confiança.

Un cop dins el bany i amb llum, la Miranda va veure que tenia les pestanyes gairebé translúcides, gairebé d'haver estat pèl-roig. Van acordar la penetració just en el moment de l'ejaculació, i per fer temps, mentre ell es masturbava ella li va demanar el mail per, si sortia bé, quedar un altre dia per al segon. Dos? Va preguntar ell ja amb la veu tocada. Bé, tres. Però he de veure com surt el primer. esclar. Ell ho va entendre de seguida. Mentre estava apuntant el mail, el Markus li va fer entendre que la cosa estava al caure, que s'abaixés les calces i les mitges. La Miranda va dir: un moment (punt-c-o-m); ara. Es va posar de cara a la pica amb el cul a l'aire, va mirar si la lubricació feia viable la penetració (sí, estava ovulant) i va dir OK. Ell la va haver d'investir dues vegades abans d'ejacular. Em sap greu, es va disculpar. Em feia por no controlar prou i que em sortís abans d'hora. Ni me n'he adonat, Matthew, va fer ella per tranquil·litzar-lo, no he notat res. Markus. Markus.

La Miranda es va apartar per deixar-li rentar el gland a la pica i va sortir del bany tan bon punt es va apujar les calces i les mitges. Abans, però, li va fer un somriure. Et dic algo.

Va tornar a seure al sofà i va reprendre la copa on l'havia deixat. De vegades hi ha dies que les coses surten rodones.